

Lentza Stanisława

Dzielnice: Wilanów

Osiedla: Wilanów Wysoki

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1960

Opis

Stanisław Lentz (1861-1920) - malarz, ilustrator, karykaturzysta, pedagog. Chociaż był rodowitym warszawiakiem, to początkowo studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, dopiero w 1879 roku powrócił do stolicy, gdzie kontynuował naukę w Klasie Rysunkowej pod kierunkiem Wojciecha Gersona. Po jej ukończeniu w 1880 roku na cztery lata wyjechał do Monachium a na kolejne trzy do Paryża, studiując w miejscowych akademiach. Do rodzinnego miasta powrócił w 1887 roku i przez wiele lat drukował swoje ilustracje na łamach "Kłosów", "Kuriera Codziennego" a najdłużej zaś - bo z przerwami do 1910 roku - "Tygodnika Ilustrowanego", ukazując w nich codziennego epizody z życia mieszkańców stolicy. Jako malarz początkowo podejmował tematykę żydowską ("Żydzi handlujący starzyzną"), zaś po 1905 roku - zafascynowany ruchem robotniczym - malował sceny proletariackie ("Strajk", "Wypłata robotnikom"). Był również znakomitym portrecistą ("Portret Mieczysława Frenkla", "Portret Adolfa Świącickiego"), z Warszawą kojarzy się niewątpliwie płótno zatytułowane Ustawienie posągu Zygmunta III Wazy. Jego obrazy utrzymane w ciemnej tonacji, tworzone szerokimi pociągnięciami pędzla, charakteryzowały się dosadnością modelu i bardzo syntetyczną formą. Od 1888 roku był członkiem rzeczywistym Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, w 1910 roku wstąpił do Towarzystwa Artystów Polskich "Sztuka". Od roku był już wówczas profesorem i dyrektorem Szkoły Sztuk Pięknych, w 1915 roku funkcję tę powierzono mu dożywotnio. Swoje prace prezentował na wystawach całej Europy - od Londynu po Wenecję, zdobywając za nie liczne nagrody. Pod wpływem wydarzeń I wojny światowej w jego malarstwie zagościły wątki legionowe. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 32 na wprost rzędu III, miejsce 25.

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla Wilanów. Powstały w 1973-86 (lub później) wg proj. Zaslawa Malickiego, Jolanty Lipińskiej, Waława Piziarskiego, Urszuli Tomaszewskiej-Piziarskiej i Jerzego Semeniuka. Osiedle na ok. 10.000 mieszkańców w budynkach 2- do 12-piętrowych, w dobrze rozplanowanych mieszkaniach z dużym metrażem.

Data nadania nazwy: 1960.05.05
